

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Dominica prima Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Septemb. 1.

NATALES

S. Audoëni
vita, 24.
Angl. ca 7.

fluniolum Resbacem, vbi sanctus Audoënus cognomento Dado, dum adhuc esset auricularius & referendarius regis Dagoberti, monasterium construxit, quod Ierosolymam dici voluit, cui abbatem præfecit sanctum Agilum, accitum ex almi patris Columbani Luxouienti monasterio, virum in disciplinis regularibus apprimè eruditum. Cui in Domino obdormienti successit discipulus Philibertus. Hunc Bertinenses inter suos sanctos celebrarunt, vsque ad acceptationem Romani Breuiarij, officio communi, nisi quod octanum responsum proprium fuerit.

Virtutum forma, vitæ rectissima norma,

Agile dulcis amor, tu pastor sanctus & abbas,

Virginitate tua nos ablue, nosq; perorna.

Cuius facti aliam causam non imaginor, quàm quod Bercinus & Bertinenses sæpius eius consilio & authoritate vsi sint, & eum veluti patrem suum abbatem venerati sint, cum Luxouiente primarium professionis cœnobiū lōgius distaret.

Cap. 34. Huius tamen nulla mentio est in Chronicis Bertinensium Ioanne Iperio auctore, sed mentio ingeritur Agilonis monachi sancti Apri Toletani: (Pro quo legendum suspicor Tullani. Aper enim Tullensis fuit episcopus.) Is autem vicarius fuit sancti Gerardi in regimine monasterij sancti Bertini, non tamen sub nomine abbatis.

Dominica prima SEPTEMBRIS.

De supplicatione ciuitatis Louaniensis.

Ex archiuis Louaniensium, ac aliunde.

LOuanij in Basilica sancti Petri, solennitas recollectionis festorum beatissimæ Virginis Dei

Dei genitricis Mariæ, quæ cum totius ciuitatis lætitia festiuè celebratur*. Hæc enim ciuitas initio mensis Septembris tria consecuta est à Deo maxima beneficia, vt non abs re tunc cum gratiarum actione lætissimam celebret supplicationem. Immo rectius dixerò, totum Belgium Louanij tria maxima à Deo beneficia obtinuisse. Sic Romæ enim ea Louaniensibus sunt collata, vt etiam ad reliquos Belgas resulent. Quare non vnus vrbs, sed totius Belgij commune & multiplex beneficium prætereundum non est, excusum cum etiam ad id patrios nostros Sanctos cooperatos esse non ambigamus. Primum est, victoria contra Nordmannos. Ii cum Franciam & Lotharingiam potentissima regna summa barbarie deuastrarent, Louanium anno octingentesimo octuagesimo secundo non solum occuparunt, omnesque eius ecclesias concremarunt, sed præterea annis circiter decem (vt vrbs testantur archiua) latrociniorum suorum atque sacrilegiorum speluncam habuerunt. Nordmanni, inquit Regino, in regnum Lotharij reuertentes, in loco qui dicitur *Louen*, castra metati sunt, in confinio eiusdem regni, & continuis infestationibus vtraque regna, (Franciam scilicet & Lotharingiam) fatigant. Ad quorum malitiam compescendam semel & iterum imperator Carolus Crassus exercitum misit: sed nihil dignum aduersus tantam violentorum rapacitatem actum est. Tandem cum omnia deuastrarent, Arnulphus Imperator, inita pace cum rege Bohemæ, descendit ex Bauaria, cum omnibus Imperij Germaniæ & Franciæ viribus. Nordmanni verò, cum acies cernerent appropinquare, sese Louanium retraxerunt, & ad fluuium Tiliam (quem nunc molliori pronuntiatione Diliam dicimus) ligno & terræ congerie, more solito, se communierunt, & superioribus victorijs elati, cum insultatione, cachinnis, & exprobrationibus agmina lacesserunt. Vnde Arnulphus felle commotus, exercitum iussit descendere, & Deo, ait Regino, vires cælitus administrante, eos vsque ad internecionem deleuit. Referunt autem iam dictus Regino Prumiensis, & Sigebertus Gemblacensis, nostrates historici, ex innumerabili multitudine vix vnum superuisse, qui ad classem aduersum nuncium ferret. Addit Vuolfgangus Lazius, Arnulphum victoria hac potitum esse Calendis Septembris, ipsumque sedecim signa quæ hostibus ademerat, in Bauariam transmisisse. Pulchrè de hac

* Adhibetur officium

nouum, probatum:

Louanij an. xciv.

apud Io. Masium.

Regino in Chronicis.

Lib. 3. de gentium migrationibus.

Septemb. 7.

NATALES

In hist. Sla-
uorum c. 7

hac victoria Helmoldus presbyter Lubecensis ante quadringentos annos scriptum reliquit. Bellum coelitus administratum est: siquidem centum millibus paganorum prostratis in bello, vix vnus de Christianis cecidisse repertus est. Et ita extincta est persecutio Nordmannorum, Domino vindicante sanguinem seruorum suorum, qui iam per annos septuaginta effusus est. Sed & archiua Louaniensis ciuitatis festiuissimam & celeberrimam suam supplicationem, quæ annua est mense Septembri, ad perpetuam huius victoriae memoriam referunt.

Postea autem crescentibus beneficijs, accreuit etiam gaudiorum materies. Secundum enim huius vrbs totius Belgij beneficium est Vniuersitatis erectio, anno supra millesimum quadringentesimo vigesimo sexto. Sicut enim Dei misericordia, dum fides quibusdam locis perit, alibi eam plantat: & contra nouorum errorum ministros, zelosos facit veritatis protectores & propagatores, sic etiam Vniclesijs Vniuersitates damnantibus, & Hussitis cum fide Vniuersitatem Pragensem perdentibus, Deus zelo induit Ioannem Brabantiae Ducem, vt ad defensionem fidei, & promotionem pietatis, studiorum scholam alibi perentem in suo Belgio erigeret. Quæ, laus Deo, in tantum excreuit, vt à toto orbe Christiano habeatur propugnaculum hæreticorum. Passim enim tam multos habet fideles Domini operarios, vt Catholici Belgæ, Louanio non dubitent ascribere suam salutem. Fortassis etiam singularis Dei dispositio studiorum Vniuersitatem Louaniensibus dedit, quia quinto anno ante eam conditam, cruce signati contra Pragenses hæreticos ad bellum iuerant, centum & sexaginta, nec non sexaginta equites.

Tertium beneficium percepimus anno septuagesimo secundo. Obsessa est vrbs tertia die Septembris à barbaro exercitu, qui multorum hominum millibus, & tormentorum apparatu longè superabat exercitum Rossemianum, Spumabant illi internecionem sacerdotij, cleri, & omnium catholicorum. Vbique eructabant extinguendum esse nidum passorum. Madebant illis manus ex recenti sanguine sacerdotum & monachorum Ruræmondensium. Cumque iam tertio in nos irruissent, & in eorum faucibus veluti essemus, tunc demum de paciscendo summa cum prudentia actum est. Mirum est frangi potuisse animum hostis, qui obstinatè conceperat Scholam Louaniensem docere

docere (quod tamen falsum est) fidem hæreticis datam
seruandam non esse, quique multorum cæde erat irritatus,
& nos omniaque nostra in sua potestate esse videbat. Mi-
rabilius est barbaros illos latrones, qui ducum & princi-
pum legibus constringi volebant, cum iam in urbem irue-
rent, ab irruptione eius retrahi potuisse, cuius & sangui-
nem sitiebant, & bonis omnibus, vt prædæ suæ inhiabant.
Sed vtrumque à Domino factum est, qui in chamis & fre-
nis maxillas peccatorum constringit, & hominum iris at-
que furoribus terminos ponit, quos transgredi non pos-
sunt. Denique mirum est Vniuersitatem hæreticorum om-
nium phanatico odio expositam, præsidio caruisse huma-
no. Sed dixissent principes, & filij hominum, in quibus
non est salus, Nostra est Louanientium conseruatio. Ver-
bum hoc suauissima Dei dispositio sibi reseruari voluit, Qui
etiam post solutam obsidionem à magnis periculis nos
protexit, quæ ingruere videbantur. Itaque diuinæ clemen-
tiæ, & Deiparæ virgini (huius festiuitas imminebat,) ac
reliquis nostrarum ditiorum patronis debet Belgium,
quod non perdidit suam almam Vniuersitatem, semina-
rium pastorum & doctorum ecclesiæ, sacrorum ordinum
florem & thesaurum irreparabilem, domicilium literarum,
matrem omnis pietatis, eruditionis, & prudentiæ. Cuius
sepultura, Belgij vniuersi excidium portendisset.

Psalm. 37.

Psalm. 145.

a. *Ad annum Domini 891.*

b. *Post millesimum quingentesimum.*

c. *Qui anno 1542. Louanium obsedit, in princ.
Augusti.*

Die secunda, si placet, Septembris.

De venerabili Margaretula Louanienti.

*Ex Casarij dialogis, monumentis tumbe, &
aliunde.*

Caret etiam Louanij memoria venerabilis
Margaretulæ, quæ anno Domini millesi-
mo ducentesimo vigesimo quinto passa memo-
ratur.

A 2

ratur.